

prima instanță: Gh. Bîrsan,
instanța de apel: E. Ababei, N. Matveeva, G. Polivenco

DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul	Valeriu Doagă
Judecătorii	Ala Cobăneanu, Ion Vîlcov, Sveatoslav Moldovan, Nicolae Clima

examinînd cererea de recurs declarată de către Cănanău Iurie,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cănanău Iurie împotriva
lui Celac Vadim cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2013, prin care apelul
declarat de Celac Vadim a fost admis și casată hotărîrea Judecătoriei Edineț din 09
martie 2011, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 22 noiembrie 2010, Cănanău Iurie a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Celac Vadim cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin
infracțiune.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 21.06.2010, Celac
Vadim a fost condamnat de judecătoria Edineț pentru faptul că a sustras 80 de puieți
de tufari decorativi (tuia). Pe data de 18.08.2010 sentința respectivă a fost lăsată în
vigoare prin decizia Curții de Apel Bălți.

Reclamantul consideră că de la el din grădină au fost sustrași 300 de copaci de
tuie, însă judecata l-a recunoscut pe pîrît vinovat de sustragerea doar a 80 de copaci.
Pe lîngă prejudiciu material i-a fost cauzat și un prejudiciu moral în sumă de 10000
lei, fiindcă 2 ani a mers prin instanțe, iar pentru a crește un copac de tuie se necesită
un termen de 5-6 ani.

Solicită Cănanău Iurie încasarea în beneficiul său din contul lui Celac Vadim a
sumei de 60000 lei cu titlu de prejudiciu material, care se constituie din costul a 300
tufari de tuie a cîte 200 lei fiecare, 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral și
cheltuielile de judecată.

În cadrul examinării cauzei reclamantul și-a modificat cerințele și a solicitat
calcularea și încasarea prejudiciului material reeșind din prețul unui tufar de tuie de
420 lei, motivînd cerințele de majorare prin certificatul de cost a unui tufar de la
Agenția „Moldsilva”, întreprinderea pentru silvicultură Edineț.

Prin hotărîrea Judecătoriei Edineț din 09 martie 2011, acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat de la Celac Vadim în beneficiul lui Cănanău Iurie prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 33600 lei, ce constituie costul a 80 tufari a câte 420 lei fiecare, suma de 3000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 1108 lei, cu titlu de taxă de stat, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2013, a fost admis apelul declarat de către Celac Vadim, a fost casată hotărîrea Judecătoriei Edineț din 09 martie 2011 și emisă o hotărîre nouă prin care acțiunea lui Cănanău Iurie a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 03 aprilie 2013, Cănanău Iurie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel nu a stabilit circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, din care considerente a emis o decizie greșită.

În special, s-a invocat că instanța de apel eronat a constatat că intimatul Celac Vadim nu este recunoscut vinovat, dat fiind faptul că prin decizia CSJ din 13 noiembrie 2012, Celac Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Cănanău Iurie ca întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere parțială a acțiunii.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

După cum rezultă din actele cauzei, Cănanău Iurie a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Celac Vadim cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Instanțele ierarhic inferioare de judecată au emis hotărîrile sus enunțate.

Din materialele pricinii se atestă că prin sentința judecătoriei Edineț din 21.06.2010 Celac Vadim a fost condamnat pentru faptul că a sustras 80 de puieți de tufari decorativi (tuia) de la Cănanău Iurie.

Pe data de 18.08.2010, sentința respectivă a fost lăsată în vigoare prin decizia Curții de Apel Bălți.

Cănanău Iurie solicită încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, pretențiile lui fiind admise parțial prin hotărîrea Judecătoriei Edineț din 09 martie 2011.

Prin încheierea din 20.09.2011, procesul a fost suspendat din motivul că decizia Curții de Apel Bălți din 18.08.2010, a fost contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, care prin decizia din 13 septembrie 2011 a casat decizia instanței de apel și a restituit pricina la rejudecare de către instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02.05.2012 a fost casată sentința judecătoriei Edineț din 21.06.2010 și s-a dispus încetarea procesului penal pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea lui Celac Vadim la răspundere penală.

Reieșind din circumstanțele menționate instanța de apel a respins acțiunea lui Cănanău Iurie împotriva lui Celac Vadim cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, dat fiind faptul că prin decizia Curții de Apel Bălți din 02.05.2012, s-a dispus încetarea procesului penal.

Colegiul analizând circumstanțele pricinii ajunge la concluzia că soluția instanței de apel este una neîntemeiată și ilegală, dat fiind faptul că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2012, a fost casată decizia Curții de Apel Bălți din 02.05.2012 și menținută sentința judecătoreiei Edineț din 21.06.2010, prin care Celac Vadim a fost condamnat pentru faptul că a sustras 80 de puieți de tufari decorativi (tuia) de la Cănanău Iurie.

În asemenea circumstanțe și reieșind din faptul că Celac Vadim a fost condamnat pentru faptul că a sustras 80 de puieți de tufari decorativi (tuia) de la Cănanău Iurie, Colegiul ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei hotărîri noi de admitere parțială a acțiunii, cu încasarea din contul lui Celac Vadim în beneficiul lui Cănanău Iurie a sumei de 16000 lei, cu titlu de prejudiciu material ce constituie prețul a 80 de puieți de tufari decorativi (tuia), la prețul de 200 lei, reieșind din prețul de piață a acestora.

Potrivit art. 123 alin. (3) CPC, sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvîrșite de persoana în cauză.

Reieșind din cele menționate Colegiul ajunge la concluzia că soluția instanței de apel este ilegală, dat fiind faptul că Celac Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii.

Din sentința de condamnare rezultă că Celac Vadim a fost recunoscut vinovat în sustragerea a 80 tufari de tuie a câte 100 lei fiecare, prejudiciul constituind suma de 8000 lei.

Atît la momentul pronunțării sentinței cît și ulterior a deciziei instanței de recurs pe cauza penală, prejudiciul material nu a fost încasat, acțiunea civilă fiind lăsată pentru examinare în procedură civilă.

La momentul săvîrșirii infracțiunii prețul unui tufar, în vîrstă de 4 ani, constituia 100 lei, ca apoi la perioada înaintării acțiunii civile (noiembrie 2010) prețul unui tufar de tuie de aproximativ aceeași vîrstă, conform certificatului anexat la materialele dosarului a SRL „Rabat” să constituie 200 lei.

Din considerentele expuse, instanța de recurs consideră că prețul de 420 lei, luat în considerație de prima instanță la calcularea sumei prejudiciului, nu este aplicabilă speței date, dat fiind faptul că 420 lei, este prețul unui puiet de tuie de înălțime de la 1m. pînă la 2 m, astfel în cazul dat nu este cunoscută înălțimea puietilor care au fost sustrași, dar este cunoscută vîrsta acestora.

La caz, ca temei vă va servi certificatul prezentat de către SRL „Rabat” (f.d.4), unde este stabilit prețul în dependență de vîrstă și nu certificatul prezentat de „Moldsilva” în care prețul este apreciat în dependență de înălțimea acestuia.

Potrivit art. 1398 alin. (1) Cod civil cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Avînd în vedere faptul că prejudiciul a fost cauzat prin săvîrșirea unei infracțiuni, elementele cărei corespund prevederilor art. 1398 Cod civil de angajare a răspunderii materiale, Colegiul reieșind din cele menționate și în coraport cu normele de drept citate, ajunge la concluzia de a respinge cerința lui Cănanău Iurie cu privire la repararea prejudiciului moral.

Reieșind din considerentele menționate, avînd în vedere că instanțele de judecată au aplicat eronat legislația aplicabilă și că nu este necesară acumulare de noi probe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Cănanău Iurie urmează a fi admis cu casarea hotărîrilor judecătorești pronunțate în cauză cu darea unei noi hotărîri de admitere parțială a acțiunii lui Cănanău Iurie împotriva lui Celac Vadim cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

În conformitate cu art. art. 83, 84, 96 și 94 CPC, instanța de recurs consideră necesar a încasa de la Celac Vadim în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 480 lei, pentru pretenția cu caracter patrimonial.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Cănanău Iurie.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2013 și hotărîrea Judecătoriei Edineț din 09 martie 2011, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cănanău Iurie împotriva lui Celac Vadim cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune și se emite o hotărîre nouă prin care:

Se încasează de la Celac Vadim în beneficiul lui Cănanău Iurie suma de 16000 lei (șaisprezece mii lei) cu titlu de prejudiciu material.

Se încasează de la Celac Vadim în beneficiul statului suma de 480 (cinci sute optzeci) lei, cu titlu de taxa de stat.

În rest cerințele lui Cănanău Iurie se resping, ca neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Ala Cobăneanu

Ion Vîlcov

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Clima